

פרק עב.

פסקי דין (איכוף-גומלין)

פקודה הקובעת הוראות לאיכוף גומלין של פסקי דין שניתנו בבתי המשפט של הממלכה המאוחדת ושל הדומיניונים של הוד מלכותו ובארצות הנתונות לחסותו או בארצות שממונה עליהן הממשלה של אחד הדומיניונים של הוד מלכותו.

[24 באוקטובר 1922]

פרק עב.

פקודת

מס' 22 לט' 1922

מס' 30 לט' 1934

השם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת פסקי הדין (איכוף גומלין).

2. (1) בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„פסק דין“ פירושו כל פסק דין או צו שניתן או שהוצא ע"י בית משפט בכל תביעה אזרחית, אחד לפני צאת פקודה זו ואחד לאחריה, שצריך לפרוע על פיו כל סכום כסף, לרבות פסק בוררים במשפט בוררות, אם לפי החוק הנוהג במקום הוצאתו ניתן אותו פסק בוררים לאיכוף כדרך שאוכפין פסק דין שניתן ע"י בית המשפט שבאותו מקום;

„הנושה שבפסק דין“ פירושו מי שקבל פסק דין לזכותו, לרבות יורשיו ויורשי זכויותיו בדרך העברה;

„החייב שבפסק דין“ פירושו מי שיצא פסק דין לחובתו, לרבות כל אדם שאוכפים עליו פסק דין במקום נתינתו;

„בית המשפט המקורי“, לגבי כל פסק דין, פירושו בית המשפט שהוציא את פסק הדין;

„בית המשפט הרושם“, לגבי כל פסק דין, פירושו בית המשפט שרשם את פסק הדין.

(2) בהתחשב עם תקנות בתי דין, הרי כל סמכות מהסמכויות המסורות לפי פקודה זו לבית משפט, יכול להשתמש בה שופט משופטיו.

3. (1) נתקבל פסק דין בבית משפט עליון בבריטניה הגדולה או בכל חלק אחר של הממלכה המאוחדת, יכול הנושה שבפסק דין לפנות לבית משפט מחוזי בכל עת בתוך שנים עשר חדש מיום מתן פסק הדין, או בתוך מועד ארוך מזה כפי שירשה בית המשפט, ולבקש ממנו לרשום את פסק הדין בבית המשפט; ומשנתקבלה הבקשה, הרי אם ימצא בית המשפט לפי כל המסכות שבדבר שמן הצדק ומן הראוי להוציא לפעל את פסק הדין בפלשתינה (א"י) לפי הוראות סעיף זה, יכול הוא לצוות לרשום את פסק הדין כמבוקש.

פסקי דין שניתנו ע"י בתי המשפט העליונים בממלכה המאוחדת – איכופם בפלשתינה (א"י)

(2) לא ינתן צו לרשום פסק דין עפ"י סעיף זה –

(א) אם נזדקק בית המשפט המקורי למשפט מבלי שהיה לו שיפוט לכך; או

(ב) אם החייב שבפסק דין, שלא היה מנהל עסקיו ואף לא יושב ישיבת קבע בתחום שפוטו של בית המשפט המקורי, לא הופיע מרצון ולא נכנע ולא הסכים להכנע לשיפוטו של אותו בית משפט; או

(ג) אם החייב שבפסק דין, שהוא הנתבע במשפט, לא הוזמן כדין ע"י בית המשפט המקורי ולא הופיע, הגם שהיה יושב ישיבת קבע או מנהל עסקיו בתוך תחום שיפוטו של אותו בית משפט; או

(ד) אם הושג פסק הדין מתוך תרמית; או

(ה) אם החייב שבפסק דין הוכיח לבית המשפט הרושם כדי הנחת דעתו שהגיש ערעור על פסק הדין, או שיש לו הזכות לערער על פסק הדין וכי הוא אומר לערער עליו; או

(ו) אם היה פסק הדין בנוגע לתביעה שבית המשפט המקורי לא היה יכול להזדקק לה מטעמים הכרוכים בשלום הצבור או מפני טעמים כיוצא בהם.

(3) מקום שרשם פסק דין עפ"י סעיף זה –